

духнахъ изведнѣжъ всичкитѣ свѣтила въ стаята и настанъ едно нѣмо мълчание. Азъ не можахъ да се стражъ отъ да не кажъ на домовладиката да не допуца таквозъ нѣщо да става у кхщата му чифчи-башия, защото това малко различава отъ развратнитѣ домове, въ тъмнотата, кой каквото може да прави съ близната до него мома. Но ми се възрази: „Учителю, ти си страненъ и не трѣбва да се мѣсишъ въ нашитѣ народни обичаи; това си е наше право и намъ защо ни е тѣзи по-прѣлка, когато не си направимъ обичая. Дошелъ си на сеиръ тукъ, гледай си сеиря и нищо друго не ти трѣбва.“

Тукъ отъ тая нѣколко минутна тъмнина азъ разбрахъ, че нейната цѣль е била да могатъ момцитѣ да отправятъ нѣколко невидими цалувки на своитѣ умаломощени дѣви и да се простятъ и разотидатъ. Слѣдъ малко свѣщъта се запали изново, всички настанахъ, момитѣ оставихъ хуркитѣ, прѣжда-та, вратената и пр. на страна, опростиха се и най-подиръ се разотидохъ. Това стана въ селото Кючюкъ-Хасанъ въ 1874 г. *)

Понеже най-важнитѣ видни мѣста бѣха и „селскитѣ сборове“ за съгледание, то не ще бжде излишно, ако споменъ какъ ставатъ тѣ и отъ какво произлизатъ. *Сборъ* става въ именний день на селскій храмъ. Напр. Кара-Бунаръ имаше черкова Св. Димитръ и сборътъ му ставаше на Димитровъ-день. Като дойде означений день, всички се стичатъ въ черкова, отслужи се Божественната служба и слѣдъ отпуска, кти-торитѣ поканятъ въ училището, ако го има, надошлитѣ гостѣе и имъ прѣдложатъ да подарятъ нѣщо на черковата. Тогава присѣдствующитѣ гостѣе подаряватъ кой каквото обича: жито, овца, пари и пр. Всичко това се записва йоще въ сжщата минута, заедно съ имената и селата на подарителитѣ, че послѣ, при благоприятни обстоятелства, ходятъ да ги събиратъ. Подиръ всичко туй, гоститѣ се разотидатъ по кхщитѣ на селото, гдѣто имъ се слага трапеза съ изобилни ястия и пия. Това се протака почти цѣль день.

Сборътъ се придружава съ единъ видъ панаиръ, гдѣто търговци продаватъ разни дреболии като: прѣстене, гривни, трѣпки, пепелици, кошашници, печаликъ, пера за моми, китки обуца; други пѣкъ продаватъ: ябълки, круши, сливи; трети — орала съ кола, оралици, прѣтѣе, дървета и пр.; четвърти — вино, ракия и пр.

*) Този обичай напомнимъ Рускитѣ вечерници.